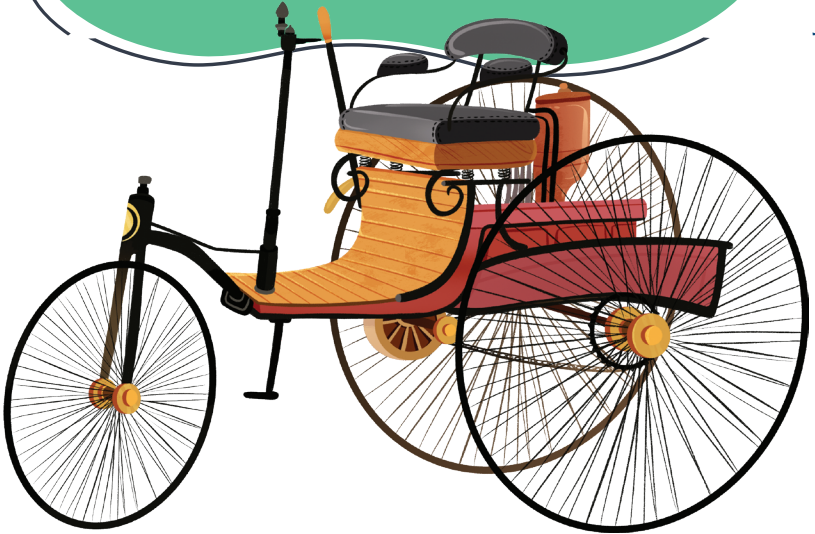

Edebiyat bahçesinden bir meyve...

OTOMOBİLİN HİKÂYESİ

Bu kitabın sahibi:

.....

.....

.....

Otomobilinizi sevin!
Çünkü biz otomobiller, sizi
A noktasından B noktasına
götürmekten daha
ilerideyiz. Yoksa herkes
at ve öküz arabalarıyla
yoluna devam ederdi.

Başlarken

Merhaba. Benim adım Yıldız. Yarış mavisisi, hatchback bir otomobilim. Bir araba sizce nasıl üretiliyor? Kaç tane parçası var? İşte ben de bunu anlattım. Tasarımım-dan prototipime; üretimimden nakliyeme; showroomda satışından yol arkadaşlarıma varıncaya kadar başımdan geçen maceraları kaleme aldım.

Bir otomobilin başına neler gelebilir, hiç düşündünüz mü? Almanya'nın Rastatt şehrinde 2015 yılında dünyaya geldim, yani üretildim. Fabrikada çektiğimiz sıkıntılar yetmezmiş gibi nakliye esnasında gemide başımıza türlü felaketler geldi. Yolculuğumuzun süresi ikiye, üçe katlandı. Gittiğim her yerde yeni maceralara merhaba dedim. Showroomda prototip otomobilin derdiyle dertlendim. Yol arka-

daşımı bulmak için hayli zaman bekledim. Yollarda genç, yaşlı birçok otomobille tanışıp sohbet etme fırsatı buldum. Hatta bir gün yolum, dünyada üretilen ilk otomobille kesişti. Onun tarih kokan hikâyesini dinledim. Yol arkadaşına ve ailesine tam alışmışken, her şey yolunda giderken bir gün satılmak üzere ilana koyulduğumu öğrendim. Hüzünle yol arkadaşından ayrılırken, başka maceralara yelken açacağımı fark edemedim. Yeni yol arkadaşından sevgiyi, dürüstlüğü, yardımseverliği, çalışkanlığı ve daha pek çok şeyi öğrendim...

Dünyanın bir ucundan diğerine kadar gider mi bilmiyorum ama çok uzun yollar kat ettim. Güzel hatıralar biriktirdim. Siz kıymetli okurlarımı, her biri yeni maceralara kapı aralayan hikâyelerimle baş başa bırakıyorum. Bu arada anlamını bilmediğiniz kelimelerime, kitabın sonundaki otomobil lügatinden bakabilirsiniz. Keyifli okumalar dilerim.

*Bir otomobilin başına
neler gelebilir, hiç
düşündünüz mü?*

Otomobilin Üretim ve Montajı

*Dünyanın farklı
bölgelerindeki 3 bine yakın
tedarikçinin bu parçaları
fabrikaya göndermesiyle
biz arabalar
toparlanıyormuşuz.*

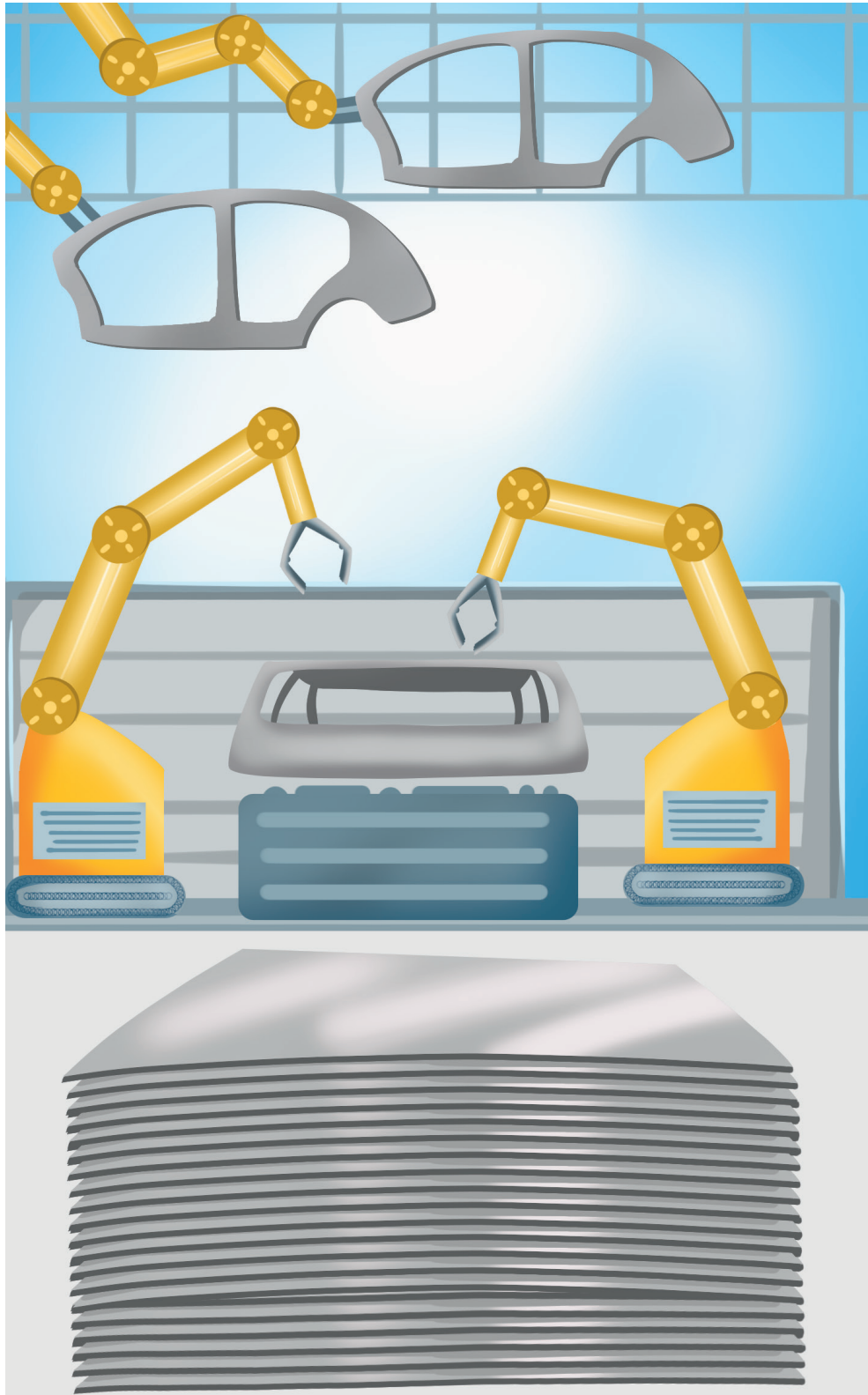
ROBOTLARIN OYUNCAĞI OLDUM

Eylül, son günlerine yaklaşırken mevsimler, sevinçle köşe kapmaca oynuyordu. Yaz, sıcak havaları da yanına alıp birkaç adım geri çekildi. Sonbahar, "Ben geldim, sıra bende" diyerek köşedeki yerini aldı. Ağaçlar sararan yapraklarını birer birer döküyor, hafif bir rüzgâr dalların arasından usulca geçiyordu. Ceketleri giyme vakti çoktan gelmişti. Almanya'nın güneybatısında kalan Rastatt şehri, her zamanki gibi güne erken başlamıştı. İnsanlar, sabahın ilk ışıklarıyla birlikte otomobil, otobüs, tren ya da bisikletle yola koyuluyordu. Fransa'nın Vogesen Ormanları ile göz göze gelen bu sessiz şehirde, sislerin yavaşça dağılmasıyla bacasından dumanlar yükselen devasa bir fabrika göründü...

İşte tam da bu fabrikanın içinde, gövde üretim atölyesindeyiz şimdi. Ama buraya bir insanın gözünden değil, henüz şekil verilmemiş çelik bir tabakanın gözünden bakacağız.

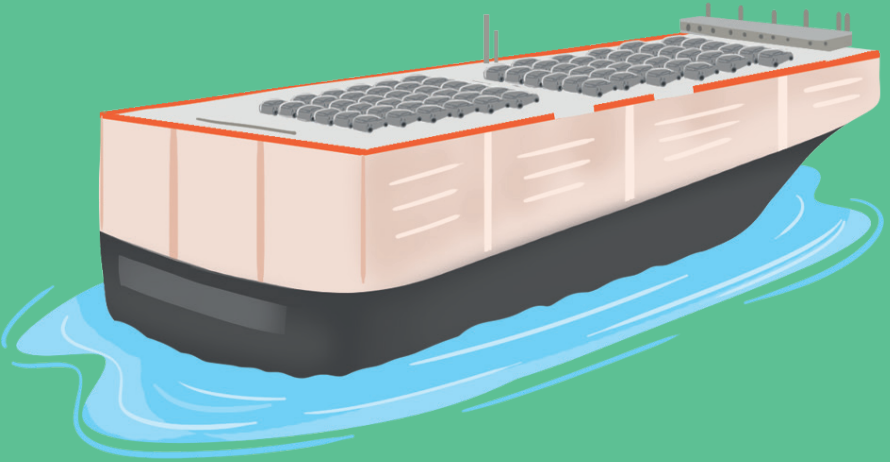
Biz, büyük çelik bobinlerden kesilerek üst üste istiflenen kalın tabakalarız. Bulduğumuz yerde onlarca robot var. Birkaç kişi de robotları kontrol ediyor, makinelere bakım yapıyor. Sırası gelen arkadaşımı, üst kısmı 8 bin ton ağırlığındaki pres makinesinin arasına bırakıyorlardı. Şimdi olmasa da sıram geldiğinde bu korkunç manzara ile ben de yüzleşeceğim. Orada ezilip bükülen arkadaşlarımı gördükçe korkup titremeye başladım. Dizlerimin bağı çözüldü. Etrafıma bakınca arkadaşlarımın da benden farklı olmadıklarını gördüm. Ama korkunun ecele faydası yoktu. Neticede bizi buraya otomobil yapmaya getirdiler. Yani neye dönüşeceğimiz çoktan belliydi. O yüzden etrafımdaki tabakalara cesaretlerini toplamaları için bir soru sordum:

- Eğer bir kara taşıtı olabilseydiniz, hangisi olmayı tercih ederdiniz?

Otomobilin Nakliyesi

*Kimse senin Akdeniz'de
dalgalarla nasıl
boğuştuğuna bakmaz
evlat. Gemiye limana
getirip getirmediğine
bakar.*

MEÇHULE GİDEN BİR GEMİ

Geminin duvarındaki takvim yaprağı, 5 Ekim 2015'i gösteriyordu. Almanya'nın Bremerhaven Limanı'ndan Atlas Okyanusu'nun derin sularına doğru ilerliyorduk. Arkadan hafif, soğuk bir rüzgâr esiyordu ama hava berraktı. Devasa gemideki bu yolculuğumuz, kim bilir kaç gün sürecekti?

Kıyıdan epey uzaklaştık. Güverteye çıkan Kaptan Ferdinand, elindeki dürbünle ufka göz gezdirdi. Kemerine taktığı telsizi çıkartıp mürettebatı ana güverteye çağırırdı. Kaptanla beraber yirmi kişi hemen bir araya geldi. Kaptan, kendinden emin bir edayla:

- Arkadaşlar, bir aksilik çıkmazsa tahminlerime göre yirmi gün sonra Ege Denizi'ne girmiş oluruz. Herkes görev ve sorumluluğunu biliyor. Gözünüzü seveyim,

**Benimle ilgili notlar
almak ister misin?**

Handwriting practice lines consisting of 12 horizontal dotted lines.

